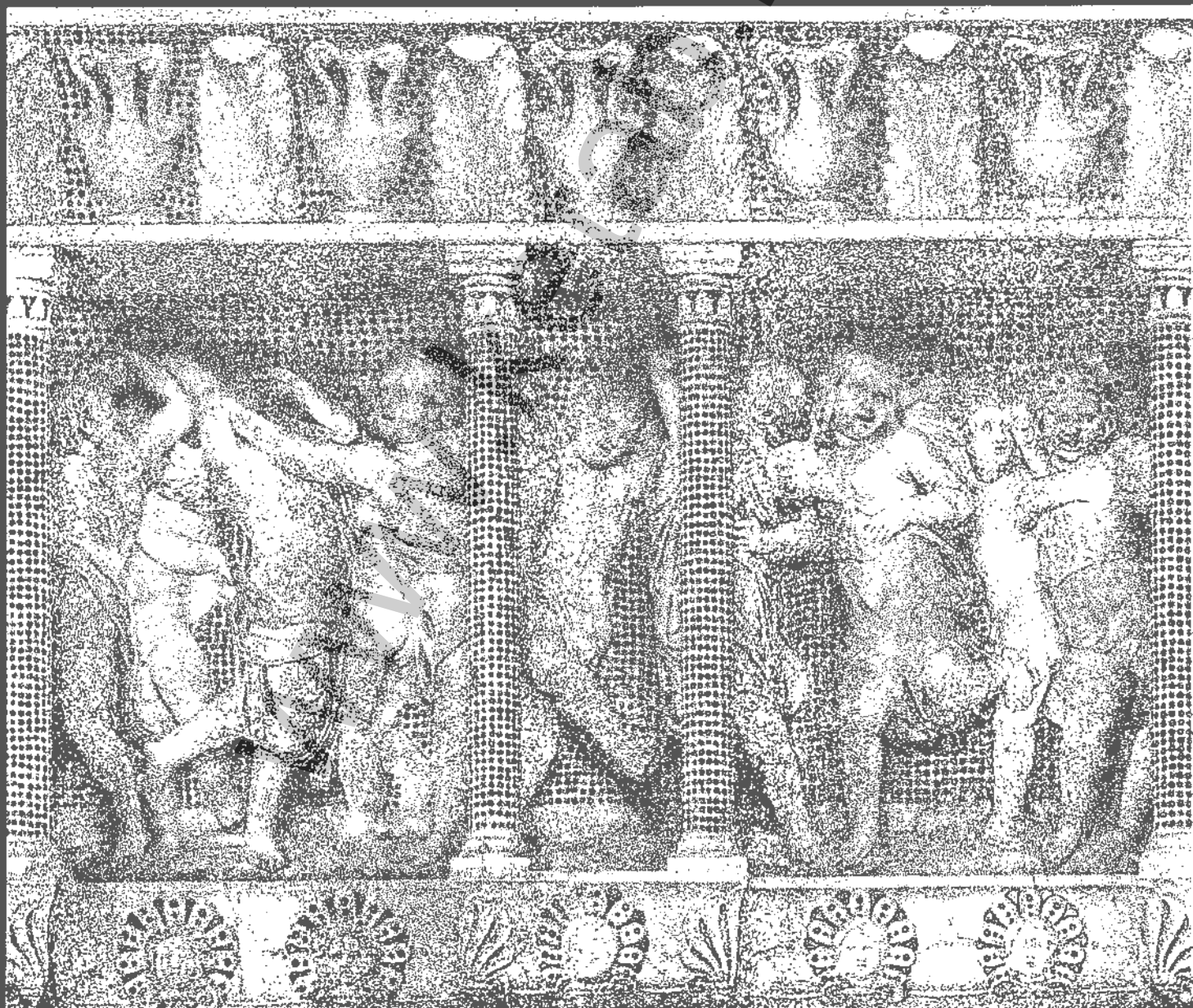

تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا

نقاشی • مجسمه سازی • معماری

فردریک هارت

ویراستار: هرمز ریاحی

سرشناسه: هارت، فردریک، ۱۹۱۴-۱۹۹۱ م. عنوان: پدیدآور: تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا: نقاشی، مجسمه‌سازی، معماری / فردریک هارت؛ [دیوید ویلکینز]؛ مترجمان: هرمز ریاحی، نسرين طباطبایی، فریبرز مجیدی، ناتالینا ایوانووا؛ مشخصات نشر: تهران: کتابسرای تندیس، ۱۳۸۵؛ مشخصات ظاهری: ۷۰۴ ص. مصور (بخش رنگی)؛ شابک: ۵-۲۳-۸۹۴۴-۹۶۴-۹۷۸؛ یادداشت: فیبا؛ یادداشت: History of Italian Renaissance art: painting, sculpture, architecture, 4th ed. 1994. Wilkins, David G. موضوع: هنر رنسانس - ایتالیا؛ شناسه افزوده: ویلکینز، دیوید Wilkins, David G. شناسه افزوده: ریاحی، هرمز، ۱۳۲۶ - مترجم؛ طباطبایی، نسرين، ۱۳۲۹ - مترجم؛ رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۵ ۲۲ N ۶۹۱۵/۰۲ رده‌بندی دیویی: ۷۰۹/۴۵۰۹۰۲۴؛ شماره کتابخانه ملی: ۲۹۷۲۰-۸۵ م

تهران، خیابان ولی عصر فرسیده به استاد مطهری شماره ۹۱۵
تلفن: ۸۸۹۱۳۸۷۹، ۸۸۸۹۲۹۱۷؛ دفتر: ۸۸۹۱۳۰۸۱، دورنگار: ۸۸۹۱۳۰۴۸
Web: TandisBooks.com E-mail: info@TandisBooks.com کتابسرای تندیس

History of Italian Renaissance Art

Painting, Sculpture, Architecture

Fourth edition 1994, Fifth edition 2006

Frederick Hartt

تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا

نقاشی، معماری، مجسمه‌سازی

فردریک هارت

مترجمان: هرمز ریاحی، نسرين طباطبایی، فریبرز مجیدی، ناتالینا ایوانووا

Translated by: Hormoz Riahi, Nasrin Tabatabai, Fariborz Majidi, Natalina Ivanova

Editor: Hormoz Riahi ویراستار: هرمز ریاحی

مدیر پروژه و نظارت بر چاپ و نشر: ابوالفضل میرباقری Project manager: Abolfazl Mirbagheri

Design: Nough صفحه‌آرایی: نوح

ناشر: کتابسرای تندیس
طراح جلد: افشین صادقی
بازسازی تصاویر: لیلا حسینی
حروفچینی: مریم یوسفی
لیتوگرافی: مردمک
چاپ: شاد رنگ
صحافی: علی
چاپ اول: ۱۳۸۶
تیراژ: ۳۰۰۰

شابک: ISBN: 978-964-8944-23-5

صفحه ۱۵۱: لورنتسو گبیرتی، جزء نمایی از یعقوب و عیسو، ۱۴۲۵-۱۴۵۲،
تخته‌نگاره از دروازه بهشت (درهای شرقی)، تعمیدگاه فلورانس،
۱۴۲۵-۱۴۵۲، برنز مطلقا کاری. نک. ت. ۲۳۹، ت. رنگی ۴۶

صفحه ۴۲۹: بنونوتو جلینی، پرسئوس آندورمدا را نجات می‌دهد، لوح
نقش بر جسته برنز از پاسنگ پرسئوس و مدوسا، ۱۵۴۵-۱۵۵۴، فلورانس.
نک. ت. ۶۹۴

صفحه عنوان: دونالدو، جزء نمایی از کانتوریا، ۱۴۳۳-۱۴۳۹، مرمر و
معرق‌کاری، از کلیسای جامع فلورانس. نک. ت. ۲۴۳

صفحه ۹: آندرنادل و زوکویو، شک توما، ۱۴۶۵-۱۴۸۳، برنز، اورسانمیکله،
فلورانس. نک. ت. ۳۳۳

صفحه ۲۵: لورنتسو مایتانی، جزء نمایی از آفرینش پرندگان و ماهیان، از
صحنه‌هایی از پیدایش، حد. ۱۳۱۰ پیش از ۱۳۱۶، نقش بر جسته مرمری
روی سردر، کلیسای جامع اورویتو. نک. ت. ۱۱۱، ۱۱۰

فهرست

- مسافر جهان و شهروند ایتالیا هرمز ریاحی ۶
پیشگفتار بر ویراست چهارم دیوید ویلکینز ۸
پورتفولیوی هنر رنسانس در ایتالیا ۹

بخش اول: سده‌های میانه متأخر

۱. ایتالیا و هنر ایتالیایی ترجمه هرمز ریاحی ۲۷
۲. هنر دوئچنتو در توسکانا و رُم ۴۳
۳. هنر فلورانسی در ترچنتوی آغازین ۷۶
۴. هنر سینهایی در ترچنتوی آغازین ۱۰۴
۵. هنر گوتیک متأخر در توسکانا و شمال ایتالیا ترجمه ناتالینا ایوانووا ۱۳۳

بخش دوم: کوئاتروچنتو

۶. سرآغاز معماری رنسانس ترجمه نسرین طباطبایی ۱۵۲
۷. سبک گوتیک و رنسانس در پیکره‌سازی توسکانایی ۱۶۷
۸. سبک گوتیک و رنسانس در نقاشی فلورانسی ۱۸۷
۹. میراث مازاتچو و دومین سبک رنسانس ۲۱۳
۱۰. دومین سبک رنسانس در معماری و پیکره‌سازی ۲۲۹
۱۱. نقاشی تمام‌عیار و بی‌نقص: دومین سبک رنسانس ۲۵۲
۱۲. بحران و جریانهای ناهمسو ۲۹۰
۱۳. سه شریان: علم، نظم و نشر ترجمه ناتالینا ایوانووا ۳۱۷
۱۴. رنسانس در دل ایتالیا ۳۵۰
۱۵. سبک گوتیک و رنسانس در ونیز و شمال ایتالیا ۳۷۸

بخش سوم: چینکوئچنتو

۱۶. رنسانس متعالی در فلورانس ترجمه فریرز مجیدی ۴۳۰
۱۷. رنسانس متعالی در رُم ۴۷۹
۱۸. رنسانس متعالی و منریسم ۵۳۵
۱۹. رنسانس متعالی و متأخر در ونیز و زمینلاد ۵۸۲
۲۰. میکلائجلو و مانیرا ۶۳۱
سه پیشگفتار بر سه ویراست ۶۶۲
واژه‌نامه ۶۶۵
کتابنامه ۶۷۳
نمایه و فهرست اعلام ۶۸۱

مسافر جهان و شهروند ایتالیا

با خلایق، رسالت و پرواز روحانی فرارفته انسانهایی مانند جوتو، لئوناردو داوینچی، رافائل، تیتسیانو و میکلائولو که خاکساران به اغلب در انزوا - زندگی می کردند و به فعالیت هنری می پرداختند، بی تردید سهم ویژه ای در پیشرفت بشر دارد. به هر تقدیر، وارد به دوره ای شده ایم که سایه هایش بسی تیره و روشنیابیهای چند چندان روشن می نماید. به آستانه ترک گفتن اصول و قواعد هنر بیزانسی و گوتیک که بر سیم از پله رنسانس بالا می رویم، اما به رغم تصور و باور عمومی نباید فرهنگ رنسانس را به مثابه تضاد و تعارض با معارف سده های میانه پنداشت. به عبارت دیگر با تولد انسان گرایان، به یاری تحولات اقتصادی - اجتماعی و نیروهای مذهبی و دنیوی، جامعه در محاق مانده هنر مهتابی سده های میانه در آفتاب ناب رنسانس پهن می شود. در هیچ پهنه هنری دوره دیگر با وجود بلاهای طبیعی چون طاعون (مرگ سیاه) ۱۳۴۸ یا سیل و غارت عظیم رم در ۱۵۲۷، رابطه انسان با خداوندگار چنین تابناک و درناک نیست؛ *ratio humana* (عقل انسانی) و *revelatio divina* (وحی الهی)، لاهوت و ناسوت، مخلوق و خالق در جوهری یگانه و با قدرتی لرزاننده در آثار میکلائولو - فرزند دلاورد رنسانس - با هم در آمیخته و یگانه گشته و قدرت دنیوی در چهره حاکمانی چون خاندان مدیچی ها در برابر چنین بیان و ایمان الهی سر تسلیم فرود آورده و با آن یار همراه شده.

تصویر و تصور هارت از سبک کار و سلوک تک تک هنرمندان چنان دقیق و یگانه است که گویی از خویشاوندان و دوستان نازنین گرمابه و گلستانش سخن می گوید: تولد، جوانی، پدر، اصل، نسب، شهرت و لقب، تحصیلات، سفرها، گفت و شنود سالیان، آفرینندگی، مرگ و واپسین ایستگاه: آرامگاه. با همه اینها شجره رنسانس در برابر خواننده ریشه می دواند، می بالد و سر به فلک می کشد؛ شاخه ها و شاخچه هایش برگ می دهند، شکوفه می کنند و به بار می نشینند. هارت زایده های شرح احوال را با دست کارشناس آزموده و نرمای قلم می پیراید تا آثار در «زبان حال» به زندگی خروشان خود ادامه دهند. وقایع سرنوشت ساز اجتماعی - اقتصادی - سیاسی در شهرهای پُرجنب و جوش و بیدار ایتالیا را که می توان از جمله عوامل شکل گیری هنر رنسانس دانست، در جریان زلال بررسی آثار هنری چون گوهرهایی خوش تراش که در این جریان پرورده شده اند می بینیم. هنرمندان، خارج از چهارچوب دوره فعالیت و صفحه هایی که به ویژه معرفی شده اند، بارها حضور می یابند، کل فضای معنوی رنسانس را در می نوردند یا به یاد آورده می شوند؛ چنانکه جان و روح جوتو از آغاز تا انجام کتاب می تپد، میکلائولو که آخرین بیرق دار شکوفایی رنسانس به شمار می آید تا زرفاهای چندین سده پرتو می افکند. در حکایت هارت که به رمان نابغه ای می ماند همه قهرمانها خارج از زمان و مکان با یکدیگر دیدار می کنند و همگی عطشناک به جاودانگی می رسند.

چه بسا ممکن نباشد در باره سنت، راه و رسم و فوت و فن سه هنر نقاشی، مجسمه سازی و معماری تخصصی تر و استادانه تر از هارت با نثری چنین شعرگونه و زیبا صحبت کرد. مسائل فنی را که آفرینندگان رنسانس حل می کردند و مراحل گوناگون با شرح جزئیات فراهم آوردن مواد و وسایل و شیوه کاربرد تک تک آنها توضیح داده شده. بی تردید خواست حامی یا سفارش دهنده از سویی و اقتضای فضای معمارانه (کاخ

«تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا» پس از پنج چاپ و ویراست پیاپی به زبان انگلیسی، اکنون نویدی است برای خواننده فارسی زبان و دانشجویان رشته های هنر. «تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا» ی فردریک هارت (۱۹۱۴-۱۹۹۱) در زمینه هنر و فرهنگ رنسانس منبع معتبر و مرجعی کارآمد به شمار می آید. این اثر که ثمر سالها پژوهش، تدریس و علاقی خاص استاد ی برجسته به هنر رنسانس است، تصویری زنده و دلنشین از فعالیت هنرمندان و زندگی معنوی ایتالیا طی چهار سده نیروبخش آن عصر ترسیم می کند. شیوه تحلیل و تعبیر هارت حاکی از شناخت نظریه های نوین زیبایی شناسانه است و شیوه نگارش تألیف را به پهنه وسیع و پرده ژرف انماپی بدل می کند تا «نمایشنامه» حیرت انگیز پیدایش، شکل گیری و پایان هنر رنسانسی بر آن به اجرا در آید: فضایی سرزنده و صمیمی که دشتها، رودها، تپه ماهورها، کوهها و طبیعت در چهار فصل ایتالیا را به دیدرس می کشاند. میدانها، دیوارها، برج و باروها، بندرها، کشتیها، کلیساها، کاخها، حصار شهرها و مردم آن عصر و زمانه شهرهای ایتالیا با معماری در حال ساخت و ساز یا تخریب در برابر ما بر می خیزند. آثار نقاشان، مجسمه سازان و معماران رنسانس را به حکایت فردریک هارت چون بخشی از همان محیط شهری و طبیعی که آنها را از آستین به در آورده، خواسته، نگهداشته و به دنیا برای تماشای شعور ناب هدیه داده می بینیم. سیر و سلوک «روح» گاه خالق و گاه ویرانگر رنسانسی را شاهدیم که گویی با روح القدس در زرفاهای آسمان و آب غوص و غروج می کند. فردریک هارت، طراح همگی صحنه ها و هنرشناس برجسته نیمه دوم سده ۲۰، خوشا در پیاتسای آفتابی رنسانس ایستاده و نوردهای طومار آثار هنری را باز و به روشنی تحلیل می کند.

با انتشار ترجمه ۳۲ هزار سال تاریخ هنر (نشر پیکان، تهران، ۱۳۸۲) اثر سترگ و شکوهمند فردریک هارت در محافل دانشگاهی جایگاهی درخور شأن و مقام استادانه اش احراز کرده و به دوستداران هنر کشف دریاچه های تازه را امرخت، زیرا از پیوست تاریخ نگاری با مقیاس عظیم و تحلیل درونی تک تک آثار نقاشی، پیکره تراشی، معماری و عکاسی از آغاز تاریخ بشر تا امروز در شرق و غرب، روزآمدترین نگرش به پدیده هنر با روش شناسی بی سابقه ای فراهم آمده. اما در «تاریخ هنر رنسانس ایتالیا» به دوره ای خاص و محدود در زمان و مکان از فعالیت هنری انسان پرداخته شده و آنچه که در آفاق بی مرز و بی کران «تاریخ هنر» به کل کار رنگ، مزه و ظرافت می بخشید و دقت و فراست هارت را بالقوه نشان می داد، در این کتاب به شیوه اصلی نگارش بدل گشته. در «تاریخ هنر»، نویسنده مسافر جهان و در «تاریخ رنسانس» - شهروند فرهیخته ایتالیاست.

در چند ستون پیشگفتار، سخن گفتن پیرامون عصر رنسانس و دستاوردهایش در زمینه های گوناگون امکان پذیر نیست. این دوره را شاید پیچیده ترین و متعالی ترین دوره تاریخی غرب بتوان نامید، تلاقیگاه گرایشهای ناهمسو و دلبستگیهای همخوان، تقاطع گاه اهداف نهادهای پایی، اشرافی و جمهوریخواهی، گاه صلح آمیز و زمانی خونبار؛ میدان رقابت فرقه های مذهبی و سرانجام خاستگاه شاعرانی چون فرانچسکو پترارکا، جووانی بوکاتچو، میکلائولو بوئوناروتی، متفکرینی چون مارسیلیو فیچینو، نظریه پردازانی چون لئونباتیستا آلبرتی و شخصیتهای همه جانبه چون جورجو وازاری است. رنسانس

یا کلیسا) از سوی دیگر، بر شکل و شمایل تصاویر و انتخاب هنرمند از مضامین تأثیر داشتند. راه دور و دراز تولد اثر رنسانسی - از طراحیهای مقدماتی تا رسیدن به کمال گاهی به دست چندین هنرمند - و تأثیر آن بر آثار همعصر یا متأخر با روشن کردن همه دشواریها و کوره‌راهها و بن‌بستهایش تجسم یافته. پیوند هنرمند جستجوگر رنسانس با طبیعت و طبیعت انسان که سنجیده به سوی خودشناسی و خودآگاهی گام برمی‌دارد و از قید «مریدی-مرادی» آزاد می‌شود را حس می‌کنیم. تاریخچه‌های رنگماده و رنگامیزی؛ نور و نورپردازی؛ خط و ژرفانمایی؛ تخته‌ها، سنگها و به قالب ریختن برنز؛ نبرد عناصر پویا و ایستا در معماری، نقش سازنده میراث یونان و روم باستان به عنوان خاستگاه هنر رنسانس و تأثیر هنر گوتیک را در سه بخش کتاب (سده‌های میانه متأخر، کوانتروچنتو و چینکوچنتو که معادل رنسانس آغازین، رنسانس متعالی و متأخرند) پی می‌گیریم.

اما قدرتهای تاریخی شاهانه یا پایانه همواره کارساز نمی‌افتادند. مرز میان هنرها، تفاوتها در رسوم و آداب و سنت که از هم می‌گسست هنر به سوی آرمان والای هنرمند انسان‌گرای رنسانس سرسپار می‌شد. از دشواریهای برگرداندن متن اصلی به فارسی، با تمام مفاهیم و ظرافت دید نویسنده که فقط در زبان و کلام امکان ابراز آن هست، فقط بر چند نکته اساسی تأکید می‌کنم. نخست اینکه اصطلاحات مربوط به فرهنگ مسیحی و عصر رنسانس در ترجمه‌ای که پی معادل کلمات نمی‌گردد بلکه «معادل» و هماوایی مفاهیم را خواستار است، دشواری آفرینند. در بیشتر مواردی از این دست به معادل‌تراشی ساختگی نپرداخته‌ام. از سویی، اصطلاحات تخصصی لاتینی یا ایتالیایی (مانند پرلا، ویرتوس، پینتا، مانستا، مادونا، پیاتسا) به صراحت باید به همین شکل به خانه زبان فارسی وارد شوند چون محیطی است که آنها را شناسایی نمی‌کند تا با واژه‌هایی خودی جایگزین کند، به جز در مواردی که در مباحث متکلمان و متون کلاسیک پیشینه‌ای داشته باشند. از سوی دیگر، چنین اصطلاحاتی چندلایه نه یک معنا، بلکه مجموعه مفاهیمی را بر دوش می‌کنند و به راحتی نمی‌توان واژه‌ای فارسی که سایه روشنیهای مفهوم مورد نظر را برساند در اختیار خواننده قرار داد. در واقع، از طریق اصطلاحات بنیادی که به هر تقدیر جهان‌بینی هنرمندان و انسان‌گرایان عصر رنسانس را پی می‌ریختند و به نظر می‌آید ترجمه‌ناپذیرند، کلیدی برای ورود به قلمرو رنسانس به دست خواننده داده می‌شود. ما نیستیم که واژه‌هایی چون piazza (پیاتسا؛ میدان) یا bottega (بوٹگا؛ دکان، کارگاه) را زنده نگه می‌داریم. آنها در «فرهنگ واژه‌های فرهنگی» مقر، ماوا و کاشانه‌ای دارند و فقط ترکیبی از واجها نیستند که از زبان و فرهنگی که در آن متولد شده‌اند و به خدمت آن کمر بسته‌اند به ما رسیده باشند. با احاطه بر واژگان عصر رنسانس می‌توان به رنگ، بو، حس، مزه، دید و فهم آدمها و هنرمندان عصر رنسانس نزدیک شد و به ریشه‌های فرهنگی که به آن تعلق دارند نفوذ کرد. بنابراین واژه‌هایی مانند دوئچنتو (duecento؛ سده ۱۲)، ترچنتو (trecento؛ سده ۱۳)، کوانتروچنتو (quattrocento؛ سده ۱۴) و چینکوچنتو (cinquecento؛ سده ۱۵) که در منابع و دایرةالمعارفها به عنوان اصطلاح پذیرفته شده‌اند به همین شکل در کتاب آمده‌اند. با چنین گزینشی نه فقط «نشانه‌ها» و نمادهای رنسانس، بلکه یکی از ویژگیهای این اثر محفوظ

و برقرار ماند و به معیارم - بیهوده نشکافتن و نبافتن - پشت نکردم. نام اشخاص و مکانهای جغرافیایی و تاریخی ایتالیایی را نیز با صورت مکتوب و ملفوظ ایتالیایی در برابر خواننده فارسی زبان نهاده‌ام. هر چند کتاب از زبان انگلیسی ترجمه شده، به دورانی از هنر ایتالیایی می‌پردازد که بیانگر ذات و سرشت ایتالیا و نشانگر سهم این ملت در تاریخ هنر است. اغراق‌آمیز نیست اگر بگوییم «رنسانس»، ایتالیا را نداعی می‌کند، چنان‌که ایتالیا با اهمیتی که هنرمندانش به فضای معمارانه و هنرهای تجسمی و به بازنمایی منزلگاه والای انسان می‌دادند، نداعی‌گر «رنسانس» است. بی‌تردید زبان لاتینی که سرچشمه و مظهر فرهنگ مسیحی و ایتالیایی که زبان هنر و فرهنگ رنسانس و زاد و رود آن به شمار می‌آید - پلی است که ما را به سوی مفهوم رنسانس رهنمون می‌سازد. در سده ۱۳ نمایندگان نهضت ادبی *Dolce stil nuovo* که بیشتر آنها شاعران فلورانسی بودند زبان محلی توسکانا را تا سطح زبان ملی فراز بردند و ایتالیایی نوین از آن قوام گرفت. «تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا» با تسلط نامرئی هارت بر زبان ایتالیایی که روزن ژرفانگی نگاه می‌توان تلقی‌اش کرد و با تعصب عیان او به ملتی که معماران رنسانس‌اند به تحریر کلام درآمده. اگر به عقیده نویسنده «ایتالیا خود زهدان هنر ایتالیا» و فلورانس مهد رنسانس باشد، خورشیدگان رنسانس خود اوست. اما اسامی خاص، اشخاص، مکانهای تاریخی - جغرافیایی و واژه‌هایی به منزله اصطلاح که اصل‌شان به زبان دیگری غیر از ایتالیایی باز می‌گردد، با صورت مکتوب و ملفوظ همان زبان آورده شده‌اند؛ نام پاپها را اساساً به لاتین آورده‌ام؛ نامهایی از تورات و انجیل و نام قدیسانی که در زبان فارسی سابقه دارند به شکلی که در متون کلاسیک فارسی به کار رفته (مانند مرقس، پولس، متا، جرجیس) به کار آوردم. اما هنگامی که چنین نامهای اشخاص تاریخی بخشی از نام کلیساها، نمازخانه‌ها، میدانها و خیابانها هستند، با تلفظ اصیل لاتینی یا تلفظ امروز ایتالیایی خوانده‌ام. برای مثال: قدیس مرقس، اما کلیسای سان مارکو، قدیس پطرس، اما بازلیکای سان پیترو. برخی از نامهای خاص یا جغرافیایی که در فارسی امروز به گونه‌ای «نادرست» جا افتاده و با خاطره خواننده مانوس شده به همان شکل حفظ شدند، مثل روم، فلورانس یا رافائل و فرانسیس که در واقع به ایتالیایی روم، فیرنسه، رافائل و فرانچسکو است.

رساله‌ها و تألیفات دوره رنسانس که از آنها سخن به میان می‌آید نیز اساساً با عنوانهای اصلی لاتینی یا ایتالیایی آورده شده. از هر گونه تعبیر و توضیح بر نوشته هارت پرهیز شده و آنچه که در پرازنز آمده - به غیر از اصطلاحات و اسامی با الفبای لاتین - از آن هارت است.

قلم رنسانسی هارت سرم را شکافت و قلم مرا زبان و توان شرح کامل این گداخت نیست. حالا که کار تمام شده و بستن در سفره خانه زبان فارسی برای چنین کتاب حیرتباری فرارسیده، سالهای سال را که وقف دو اثر این نجیب‌زاده کرده‌ام زندگی فرحناکی داشته‌ام. او مرده؟ نه، فقط رفته و صندوقچه رنسانسی فرشتگی هنرش در دستهای ما جا مانده.

اگر در جایی از نیش قلم خطایی رفته باشد خاکسارانه پوزش می‌طلبم.

پیشگفتار ویراست چهارم

تصاویر هماهنگ کرده و کتابنامه روزآمدی به منابع که در تأیید، نقد و شرح و بسط اطلاعات این کتاب به کار می‌آید راهنمای خوانندگان علاقه‌مند خواهد بود.

سپاس ویژه از همکاران بسیار در زمینه تاریخ و فرهنگ رنسانس که در جریان کار نکاتی مهم را یادآور شدند، به خصوص برنارد شولتز (Bernard Schultz)، از استادان برجسته دانشگاه وست ویرجینیا (West Virginia University) و راجر کرام (Roger Crum)، استاد نازنین دانشگاه دیتن (Dayton University)، با رهنمودهای ارزشمندشان. آن سادلند هریس (Ann Sutherland Harris) و بسیاری از اعضای انجمن هنر ایتالیا (Italian Art Society) نظرهایی برای بهبود و هرچه بهتر شدن و پیشرفت کار ارایه دادند. از تلاش و همکاری درخشان ریک و یلکینز (Rebecca Wilkins)، کریس کوربن (Chris Colborn) و کترین و یلکینز (Katherine Wilkins) به سبب شناخت و دریافت دیدگاه دانشجویان و یاری در تحقیق و ویراستاری مدیونم. کتابنامه روزآمد بدون دقت و عنایت ری آن لاکرد (Ray Anne Lockhard) — کتابدار کتابخانه هنرهای زیبای «هنری کلی فریک» (Henry Clay Frick) دانشگاه پیتسبرگ (University of Pittsburgh) — ناممکن بود. جولیا مور (Julia Moore) و ایو سینایکو (Eve Sinaiko) از نشر هنری ایبرمز (Harry Abrams) با مصلحت‌اندیشی، راهنمایی و تشویق کمک بزرگی بودند. یوتا هوفمان (Uta Hoffmann) محل عکسهای جدید و با کیفیت را تعیین کرد، و سیاسی خاص را به جورنا گریسپان (Joanne Greenspun) مدیونم که مهارتها و طبع ظریفش در ویرایش سراسری این جهد مغتنم بود. طرح تازه و زیبای کتاب، دستاورد لیدیا گرشلی (Lydia Gershey) و یونا شورینک (Yonah Schurink) هنرمندان گرانقدر و نازنین، و طرح روی جلد خوش سلیقه و قشنگ، کار دیرک لویکس (Dirk Luykx) است. از آغاز بر آن بودم که رهیافت یگانه و شورانگیز فردریک هارت در برخورد با رنسانس دست‌نخورده بماند. هربار که متن او را می‌خوانم، بیش از پیش تحت‌تأثیر پهنه و ژرفای دانش او و شیوه‌ای که با آن ما را تشویق می‌کند که به دقت هر اثر را بررسی کنیم، و نیز تلاش او که ما را مجاب می‌کند با هر اثر چون او کامل و دقیق زندگی کنیم قرار می‌گیرم. امیدوارم این بازنگری توانسته باشد احترام مرا به دانش، فراست و بصیرت او آفتابی کند.

دیوید و یلکینز (David Wilkins)

دانشگاه پیتسبرگ

اوت ۱۹۹۳

بازنگری اثر گرانسنگ فردریک هارت تاریخ هنر رنسانس در ایتالیا (History of Italian Renaissance Art) برنامه‌ریزی شده بود که ناگهان، در ۳۱ اکتبر ۱۹۹۱، پروفیسور هارت در گذشت. تصمیم چنان بود که تغییرات اساسی در متن صورت نگیرد، و این بازنگری از مجموعه آثار معتبری که هارت برای شرح سیر تکامل هنر ایتالیا در عصر رنسانس برگزیده و نیز از تسلسلی که در آن مرتب‌شان کرده تبعیت می‌کند. از آثار مرمت‌شده، عکسهایی تازه جایگزین گشته و پورتفولیو (portfolio) است. portafoglio، پرونده کارهای هنری)‌هایی رنگی از هنر عصر رنسانس در هر فصل و از سقف بازسازی شده نمازخانه سیستین میکلانجلو به کتاب اضافه شد. متن تا اندازه‌ای فشرده‌تر گشته تا با طرح تازه کتاب مطابقت داشته باشد و در جاهایی که امکان داشت بر ایده‌ها و روشهای نو مشتمل است. از همان آغاز مصمم بودم صدای بی‌مانند فردریک هارت هنگام گفت‌وگو درباره آثار و منظره‌هایی که بسی دوست‌شان می‌داشت، در این بازنگری نیز به روشنی شنیده شود. امیدوارم بپذیرید که چنین کاری انجام شده.

اندک دگرگونی‌هایی صورت پذیرفته تا کتاب را برای دانشجویان کنونی و دیگر خوانندگان سودمندتر سازد و هم با گرایشهای تازه‌ای که در تاریخ هنر توسعه می‌یابند همگام شود. از آنجا که تعیین مکان عامل بس مهمی در طراحی آثار هنری عصر رنسانس بود، نقاشیها و مجسمه‌هایی که هنوز نیز در محل نصب اولیه اصلی خود قرار دارند، با علامت در شرح زیر تصویر مشخص شده‌اند — به استثنای نمونه‌های آشکار فرسکوها، معرق‌کاریها و مجسمه‌های سردی بناها. در مورد آثاری که اکنون در موزه‌ها و مجموعه‌های خصوصی قرار دارند، جایگاه اصلی آنها — اگر روشن باشد — به شرح زیر تصویرشان اضافه شده است.

علاوه بر این. تلاش کردم در هر شرح تصویر اشاره‌ای به حامی آن، در مواردی که نام فرد ویژه، خانواده یا شخص سفارش‌دهنده شناخته شده است، درج شود. هرچند برخی از حامیان اکنون نامی بیش نیستند، حتا همین نام خشک و خالی نیز یادآور نقش سازنده و بنیادینی است که بارها حامی در آفرینش اثر هنری عصر رنسانس بر عهده می‌گرفت و ایفا می‌کرد.

در ویراستهای پیشین هر جا که مناسبت داشت به پژوهشگرانی مشخص اشاره‌ای شده است، اما با توجه به اینکه پیچیدگی و غنای روزافزون پژوهشها و روشها در مطالعه عصر رنسانس و ویرایش کنونی را در خطر دفن زیر تلی از نامهای گوناگون قرار می‌دهند، بر آنبوه اطلاعات چشم پوشیدیم. واژه‌نامه تجدیدنظر شده، اصطلاحات را با